

Wyjaśnienie doktryn

Prawa i Łaski

albo,

Rozprawa dotycząca prawa i łaski, wyjaśniająca ich naturę; pokazująca czym są, a także kim są i jaki jest stan ludzi podlegającym tym DWU PRZYMIERZOM:

W której,

dla lepszego zrozumienia przez czytelnika umieszczono odpowiedzi na kilka pytań odnośnie prawa i łaski. Łatwa do czytania i zrozumienia, przez tych, którzy są synami mądrości, synami drugiego przymierza.

John Bunyan, 1659r.

„Prawo bowiem nie uczyniło niczego doskonałym, ale na jego miejsce została wprowadzona lepsza nadzieja, przez którą zbliżamy się do Boga.” (Heb 7:19).

„Uważamy, bowiem, że człowiek bywa usprawiedliwiony przez wiarę, niezależnie od uczynków zakonu.” (Rzym. 3:28).

„Gdy zaś kto nie spełnia uczynków, ale wierzy w tego, który usprawiedliwia bezbożnego, wiarę jego poczytuje mu się za sprawiedliwość.” (Rzymian 4:5).

SPIS TREŚCI

LIST DO CZYTELNIKA.....	1
Część pierwsza.	
1. Przedstawienie słów tekstu kazania i przedłożenie doktryn Przymierza Prawa i Przymierza Ewangelii. [Doktryna, że niektórzy ludzie znajdują się pod Zakonem, to znaczy, pod Przymierzem Uczynków.].....	7
2. Czym jest Przymierze Uczynków i kiedy zostało dane.....	8
3. Co to znaczy być pod Przymierzem Uczynków.....	11
4. Kim są ci, którzy znajdują się pod Przymierzem Uczynków.....	20
5. Co mogą uzyskać ludzie, którzy znajdują się pod Przymierzem Uczynków.....	24
Część druga..	
1. Udowodnienie doktryny.....	35
2. Nowe Przymierze zawarte z Chrystusem.....	36
3. Warunki Nowego Przymierza.....	40
4. Chrystus Poręczycielem Nowego Przymierza.....	41
5. Chrystus Zwiastunem Nowego Przymierza.....	43
6. Chrystus Ofiarą Całopalną Nowego Przymierza.....	44
7. Chrystus Arcykapłanem Nowego Przymierza.....	47
8. Chrystus całkowicie wypełnił warunki Nowego Przymierza.....	52
9. Przymierze Łaski jest niezmiennie; odpowiedzi na obiekcje.....	56
10. Kto i jak jest rzeczywiście wprowadzany pod panowanie Nowego Przymierza.....	59
11. Kilka słów z mego własnego doświadczenia.....	68
12. Przywileje Nowego Przymierza.....	70
13. Odpowiedź na dwie obiekcje z piekła rodem.....	74
14. Badanie pod jakim Przymierzem znajdujemy się.....	75
15. Duch legalistyczny.....	78
16. Zastosowanie Nowego Przymierza.....	80
17. Grzech śmiertelny.....	88
18. Odpowiedzi na obiekcje ku pocieszeniu tych, którzy znajdują się pod Nowym Przymierzem...92	

LIST DO CZYTELNIKA

Szanowny czytelniku;

Jeśli kiedykolwiek kaznodzieja przedstawia darmość i pełnię ewangelii wraz z gotowością Księcia Pokoju, aby przyjąć tych, którzy jej pragną, to ten doczesny świat woła, iż taki kaznodzieja gardzi Prawem, szydzi z niego i uważa je za rzecz niepotrzebną do niczego; a wszystko to dzieje się dlatego, iż wraz z ewangelią nie głosi się doktryny Prawa, co nie jest prawidłowym sposobem głoszenia Słowa Bożego, zgodnie z wiedzą i prawdą. Jeśli kaznodzieje odkrywali by przed ludźmi grozę, srogość i nieubłaganość Prawa, ale nie w celu, aby mu ufać, przez poleganie na Prawie, gdyż jest ono Przymierzem Uczynków, ale żeby ludzie odeszli dalej od tego Przymierza, tak, aby tacy słuchający ludzie przyjęli warunki i przywileje drugiego Przymierza. Ale ponieważ wielu biednych wyznawców chrześcijaństwa nie jest zaznajomionych z naturą tych dwóch Przymierzy, lub z jednym z nich, dlatego nie mają właściwej wiedzy o nich; a jeśli nie będzie się ich głosić razem i porównywać, to znaczy, Przymierza Uczynków z Przymierzem Łaski wraz z opisaniem ich natury, to biedne dusze ludzkie nigdy nie będą wiedzieć, kim są z natury i pod jakim Przymierzem się znajdują. Ponadto, nie będą rozumieć czym jest łaska; ani nie będą wiedzieć jak przejść spod Przymierza Prawa do Przymierza Łaski by spotkać się z Bogiem w i przez te drugie chwalebne Przymierze, poprzez które Bóg może okazać swoją łaskę i chwałę i wszystkie inne rzeczy przyszedłego świata.

Rozważywszy te rzeczy w sobie, postanowiłem przedstawić wierzącym i grzesznikom te sprawy gruntownie, aby zbudować czytających tę książeczkę; ponieważ te rzeczy nie są zwyczajne, ale kluczowe do zrozumienia zbawienia, dlatego musisz je znać, szanowny czytelniku, i to z doświadczenia jeśli kiedykolwiek chcesz być uczestnikiem chwały Bożej przez Pana Jezusa Chrystusa, i w ten sposób uniknąć grozy i straszliwej pomsty Bożej, która będzie wywarta przez Jego sprawiedliwość, z powodu twojego życia i śmierci w grzechach, które naruszają Prawo Boże. Dlatego, podczas gdy żyjesz na tym świecie, szanowny czytelniku, obowiązkiem twoim jest, jeśli chcesz żyć szczęśliwie w przyszłym świecie, oddać się badaniu tych dwóch Przymierzy, o których będzie mowa w dalszej części niniejszej książeczki. Ponadto, rozważaj je, aż, dzięki łasce Bożej nie tylko będziesz miał pojęcie o jednym i drugim w swojej głowie, ale dopóki nie odczujesz mocy, życia i chwały tych Przymierzy; gdyż ten, kto jest ignorantem w odniesieniu do zakresu, zamierzenia i natura Prawa, jest również ignorantem w odniesieniu do zakresu, natury i chwały Ewangelii; ten kto posiada tylko teoretyczne pojęcie o jednym, nie będzie miał nic więcej niż tylko teoretyczne pojęcie o drugim.

A przyczyną tego jest to, że tak długo jak ludzie są ignorantami w relacji do natury Prawa i tego, że znajdują się w jego mocy, pod przekleństwem i potępieniem, z powodu swoich grzechów przeciwko niemu, tak długo będą beztroszy i zaniedbywać szukania prawdziwej wiedzy Ewangelii. Paweł mówił, o sobie, że zanim przyszło przykazanie (to znaczy w duchowej części) on żył, to znaczy, myślał, że jest bezpieczny; co widać jasno, gdy się porówna Rzym. 7:9-10 z Fil. 3:5-11. Ale, gdy duchowa natura przykazania przyszła, gdy została objawiona Pawłowi przez Ducha Bożego, wtedy Paweł duchowo umarł (Rzymian 7) dla swego dotychczasowego życia (Filipian 3), a Paweł, który poprzednio myślał, że idzie dobrą drogą, choć był ignorantem w odniesieniu do Ewangelii, napisał po tym, że „Owszem, wszystko uznaję za stratę dla znakomitości poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana; dla którego wszystko utraciłem i uznaję to za gnój, aby zyskać Chrystusa;” (Fil. 3:8). Dlatego też, tak długo jak ludzie będą ignorantami w odniesieniu do Ewangelii, tak długo nie będą rozumieć jak chwalebna rzeczą jest życie pod jej działaniem. Mamy powiedzenie, że „Człowiek, który nie wie, że jest chory, nie będzie szukał lekarza.” Chrystus wiedział to dobrze, gdy powiedział: „Nie zdrowi, lecz chorzy potrzebują lekarza,” (Mateusza 9:12), to znaczy, że nikt nie będzie pragnął iść do lekarza, dopóki nie będzie wiedział, że jest chory. Człowiek, który ma tylko teoretyczne pojęcie o Prawie, tylko czystą wiedzę na jego temat w swojej głowie, tak, że rozprawia na jego temat, nie przeżywszy jego efektywnej mocy w sercu, będzie w najlepszym razie teoretykiem w sprawach Ewangelii; nie będzie posiadał doświadczenia jej mocy w

swoim sercu; co więcej, nie będzie jej szukał, ani szczerze jej pragnął. A wszystko to będzie spowodowane tym, że nie doświadczył raniącej i zabijającej duchowo natury Prawa.

Dlatego, jeśli chcemy poznać władzę i moc Ewangelii, musimy najpierw postarać się i poznać moc i władzę Prawa; gdyż jestem przekonany, że brak tej rzeczy, a mianowicie, brak wiedzy o Prawie, jest przyczyną dla której tak dużo wyznawców chrześcijaństwa jest ignorantami jeśli chodzi o Ewangelię. Człowiek, który nie zna Prawa, nie wie w prawdzie i uczynku, że jest grzesznikiem; a taki człowiek, który nie wie, że jest grzesznikiem nie wie na sposób zbawczy, że istnieje Zbawiciel.

Dalej, człowiek, który nie zna natury Prawa, nie zna także natury grzechu; a jeśli nie zna natury grzechu, nie będzie chciał poznać natury Zbawiciela, co widać w Ewangelii Jana 8:31-36. Ludzie przedstawieni w tym fragmencie Pisma byli wyznawcami Chrystusa, a jednak nie znali prawdy -Ewangelii; a przyczyną tego było to, że nie znali swego wnętrza, i w ten sposób nie znali też Prawa. Nie chcę przez to powiedzieć, że Prawo samo z siebie zaprowadziłoby kogokolwiek do Pana Jezusa Chrystusa; ale że dusza będąc zabitą duchowo przez Prawo poprzez surowe działanie Prawa wobec duszy, gdy zostanie oświecona przez Ducha Chrystusa i zobaczy gdzie można znaleźć środek zaradczy na swój oplakany stan, to dzięki łasce nie zadowolony się niczym innym jak tylko prawdziwą i zbawczą wiedzą przez wiarę o Chrystusie.

Jeśli chcemy wymyć twarz, to najpierw patrzmy w lusterko, żeby zobaczyć, w którym miejscu twarz jest zabrudzona; podobnie sprawa ma się z grzechami, jeśli ktoś chce zmasać swoje grzechy krwią Chrystusa, to musi najpierw przyjrzeć im się w zwierciadle Prawa i nie bać się zobaczenia swojego skalanego stanu, ale przyjrzeć się każdemu własnemu grzechowi; gdyż ten kto przygląda się swojej twarzy w zwierciadle połowicznie, wymyje twarz połowicznie; podobnie ten, kto przyglądnie się swoim grzechom połowicznie, będzie szukał Chrystusa też połowicznie. Z tego względu osoba przyglądająca się swoim grzechom musi to zrobić sumiennie i uważać się za największego grzesznika na świecie i być przekonana, iż nie ma gorszej osoby niż ona; potem niech osoba taka pozwoli by poczucie winy złapało ją za serce i dopiero w takim stanie niech idzie do Pana Jezusa Chrystusa, i zanurzy się w Jego zasługach i zaletach Jego krwi; dopiero po tym wszystkim taki nawrócony grzesznik będzie mógł mówić o rzeczach Prawa i Ewangelii z własnego doświadczenia i z ust takiego grzesznika popłyną słowa dziecka Bożego, które doświadczało działania Zakonu i Ewangelii (Jakuba 1).

Zatem, zważ na to, drogi czytelniku, że osoba, która nie widziała się w stanie potępienia, nie będzie widziała stanu zbawienia; ten kto nigdy nie widział się w siłach złego, nigdy nie będzie się widział na łonie Chrystusa. „Ten syn mój był umarły, a ożył: zaginął, a odnalazł się.” „nie ulegajcie pożądliwościom, jakie władały wami wcześniej,” (1 Piotra 1,14). „lecz teraz nawróciliście się (wszyscy, którzy wierzymy) do Pasterza i Biskupa waszych dusz (1 Piot. 2,25).

Z tego powodu, gdy przeczytasz w niniejszej książce o naturze, końcu i zakresie Prawa, nie załamuj się i nie wołaj, że przedstawiam tylko, grozę, groźby i grzmoty wyroków Prawa.

A gdy w drugiej części niniejszego dzieła odkryjesz pełnię i darmowość Ewangelii nie mów, szanowny czytelniku, iż rozprawiam tylko o łasce i bagatelizuję Prawo. Przeczytaj całą niniejszą książeczkę i rozważ jej treść, a wtedy uświadomisz sobie naturę, zakres i koniec dwóch Przymierzy, wraz ze stanem w jakim znajdują się wszyscy ludzie podlegający obu tym Przymierzom.

Istnieją ludzie, którzy, z powodu ignorancji będą twierdzić, iż kaznodzieje, którzy głoszą grzesznikom grozę i straszliwość Prawa są sługami Litery Zakonu, a nie Ducha czyli Ewangelii; ale ja takim oskarżycielom odpowiem, aby przeczytali Ewangelię Łukasza, 16:19-31; 1 List do Koryntian 6:9-10; Galacjan 3:10 i Rzymian 3:9-19. Dodam tylko takie zastrzeżenie, iż ci, którzy głoszą grozę Prawa, aby zapędzić dusze do uzyskania zbawienia przez uczynki Prawa mijają się z prawdą głoszonej Ewangelii; natomiast ci, którzy głoszą grozę Prawa, i straszny stan w jakim znajduje się człowiek, aby pokazać ludziom, że potrzebują Ewangelii są prawdziwymi sługami Bożymi głoszącymi prawdę Ewangelii (Rzymian 3:9-25).

Kaznodzieja, który utwierdza Prawo, musi o nim mówić we właściwy sposób; musi też głosić równocześnie Ewangelię w jej właściwej naturze, bo jeżeli będzie ignorantem wobec natury

Ewangelii i Przymierza Łaski, to będzie miał tendencję do odrzucania Prawa z jego właściwego miejsca, i nie będzie wiedział ani co głosi, ani co utwierdza.

Jeśli kaznodzieja będzie ignorantem w odniesieniu do Przymierza Łaski i zakresu Ewangelii, to chociaż będzie mówił i wymieniał Boga Ojca, Syna, nazwę Nowego Przymierza, i krew Chrystusa, to jednak poprzez te słowa będzie głosił tylko Prawo i Przymierze Uczynków.

Drogi czytelniku, muszę przyznać, iż jest to cudowne i tajemnicze i potrzeba tu umysłu obdarzonego światłem Bożym, żeby prawidłowo głosić prawdę o tych dwóch Przymierzach i trzymać je we właściwych zakresach i miejscach. Ażeby mówiąc o jednym nie odrzucić z właściwego miejsca drugiego. Należy uważnie głosić doktrynę Prawa, tak, aby wywyższała doktrynę Ewangelii; a także należycie głosić Ewangelię, żeby utwierdzić, lecz nie oddawać bałwochwalczej czci Prawu lub jego nakazom. Dodam jeszcze, że rzadko można spotkać się z właściwym wykładem tych dwóch Przymierzy.

Jeśli zapytasz, drogi czytelniku, jak utrzymać te dwa Przymierza w ich odpowiednich miejscach i jakie jest ich właściwe zrozumienie, tak by groza jednego wywyższała drugie? Odpowiem ci, żebyś przeczytał niniejsze dzieło i przez to znajdziesz odpowiedź na swoje pytania.

Szanowny czytelniku, jeśli po przeczytaniu stwierdzisz, że w tej książce brakuje wyniosłych określeń, oraz próżnych, uczonych dygresji i własnego widzimisię przypisz to temu, że nie chodziłem do szkół i nie uczyłem się o Arystotelesie i Platonie, ale że zostałem wychowany w domu ojcowskim i należę do ludzi niskiego stanu. A jeśli przeczytawszy te dzieło będziesz przekonany o jego prawdzie i zaletach, przypisz to Panu Jezusowi Chrystusowi, Jego darom i zdolnościom, którymi obdarzył takie biedne stworzenie jakim jestem. Jeśli zaś, jakiś wykształcony czytelnik stwierdzi, że dobrze opisałem Przymierza, chociaż nie wyczerpałem tematu, to niech przypisze to mojemu zamiłowaniu do wyrażania się krótko, albo do mojej słabości, których jestem pełen. Ale dość na tym. Napiszę jeszcze parę słów zachęty, aby zachęcić do czytania tego dzieła

Po pierwsze. Przyjacielu, który trzymasz w ręku tę książkę, nawet jeśli nie pragniesz zbawienia swojej duszy, proszę cię, abyś przeczytał ją i poważnie zastanowił się nad sobą; a być może pobudzi cię to do szukania zbawienia swojej duszy, która jest teraz bez niego.

Po drugie, jeśli po przeczytaniu tej książki odkryjesz w sobie pobudzenie do szukania zbawienia, to oddaj chwałę Bogu i poddaj się przekonaniu o swoich grzechach i nie spiesz się z pozbyciem się jego ze swego sumienia, niech działa w twoim sumieniu, aż zobaczysz że z natury brakuje ci wszystkich łask takich jak wiara, nadzieja, wiedza o Bogu, Chrystusie i Przymierzu Łaski.

Po trzecie, następnie udaj się prędko drogi czytelniku do Pana Jezusa Chrystusa, gdy jesteś świadomy swojego potępionego stanu i bądź pewien, że Chrystus stoi z otwartymi ramionami, aby cię przyjąć; aby obmyć cię z twoich grzechów; odziać cię w Jego doskonałą sprawiedliwość i bardzo chce przedstawić cię przed obliczem chwały Bożej z wielką radością pomiędzy niezliczoną rzeszą aniołów. Nie zadowalaj się samą zachętą, by pójść do Pana Jezusa Chrystusa, ale rzeczywiście duchowo udaj się do Niego, tak aby, przez swoje rzeczywiste osobiste doświadczenie doznać chwalebnej łaski bycia uczestnikiem Drugiego Przymierza i zostać zapieczętowany Duchem Pana Jezusa Chrystusa. A żebyś nie lekceważył mojej rady, proszę, abyś drogi czytelniku, rozważył następujące rzeczy.

1. Jeśli pozbędziesz się przekonania o grzechu w niewłaściwy sposób (nie poprzez zobaczenie, iż twoje grzechy zostały obmyte przez krew Pana Jezusa Chrystusa), to bądź świadomy tego, że Bóg może już nigdy nie zapukać do twojego serca. Bóg może powiedzieć o tobie, drogi czytelniku, że jesteś związany z bożkami, dlatego „zostaw go.” (Oz. 4:17). Chociaż będziesz w naturalnym nie odrodzonym stanie, Bóg powie: „Zostaw go.” Chociaż będziesz pod przekleństwem Prawa, Bóg powie: „Zostaw go.” Chociaż będziesz w rękach złego, Bóg powie „Zostaw go.” Chociaż będziesz szybko szedł do piekła, Bóg powie „Zostaw go.” Chociaż twoje potępienie będzie spowodowane grzechami nie tylko przeciw Prawu, lecz także za lekceważenie Ewangelii, Bóg powie „Zostaw go.” Ponadto, Bóg powie do swojego Ducha, swoich sług, swego Słowa; swej łaski; swego miłosierdzia, swej miłości, swej litości, swojej codziennej opatrności, żeby nie zmagaly się z twoją duszą, abyś się nawrócił, i aby zostawiły cię na pastwę twoich pożądliwości. O Jakie to

smutne, gdy ktoś lekceważy przekonanie o grzechu znajdujące się w swojej duszy, które (jeśli nie jest lekceważone) powoduje nawrócenie takiej osoby.

2. Jeśli nie będziesz zważał, drogi czytelniku, w jaki sposób usuniesz przekonania o grzechu, śmierci i sądzie ze swego serca, lecz usuniesz je bez zastosowania przez wiarę cennej krwi Chrystusa w zbawczy sposób, wtedy z pewnością, te przekonania będą daremne a twoje serce będzie miało tendencję do zatwardzania się wobec takich przekonań, gdy będziesz następnym razem słuchał, albo czytał Słowo Boże. Jest to powszechnie widziane, że te osoby, które nie zważały na te przekonania o grzechu za pierwszym razem, gdy pojawiły się w nich, powszechnie, z powodu sprawiedliwego sądu Bożego, zatwardzają się, są nieczułe, przypalone i zwiedzione w swoim duchu. Gdyż niektóre z takich osób, które poprzednio drżały, płakały i miękły pod wpływem słuchania Słowa Bożego, teraz siedzą bezrozumnie, przypaleni i zatwardziali w sumieniach, tak, że gdyby zobaczyli ogień piekielny, to nie zważaliby na to; takie zatwardzenie serca przychodzi na nich jako sprawiedliwy sąd Boży (2 Tess 2:11-12).

3. Jeśli, szanowny czytelniku, wzgardzisz tymi przekonaniem o grzechu, które pojawią się w twojej duszy, gdy będziesz czytał tę książeczkę, lub gdy będziesz słuchał kaznodziei głoszącego Słowo Boże, w takich wypadkach zmuszony zostaniesz w czasie sądu ostatecznego do zdania sprawozdania z tłamszenia i odrzucania tych przekonań o grzechu, które Bóg użył jako specjalne środki, aby biedni grzesznicy zobaczyli swój potępiony stan i odkryli, że potrzebują Zbawiciela. Mogę tutaj dodać jeszcze kilka innych ostrzeżeń tobie, drogi czytelniku, abyś nie odrzucał tych przekonań, które pojawią się w twoim sercu.

a) Rozważ sobie, że masz cenną duszę, wartą więcej niż cały wszechświat; przekonania działają w duszy, aby skierować ją na drogę zbawienia.

b) Jeśli wzgardzisz przekonaniem o grzechu, twoja dusza będzie zmuszona pójść do piekła.

c) Jeśli dusza pójdzie do piekła, to i ciało tam się znajdzie i nigdy stamtąd nie wyjdą „Zrozumcie to teraz wy, którzy zapominacie o (Bożych przekonaniach o grzechu) Bogu, bym was nie rozszarpał, a nie byłoby nikogo, kto by was ocalił.(Psalm 50:22).

Ale jeżeli, drogi czytelniku, pomimo czytania o swoim nieszczęsnym stanie i o Bożym miłosierdziu, będziesz upierał się, żeby trwać w swoich grzechach, to pozostaniesz bez wymówki. A w przyszłym świecie, twoje potępienie będzie pogorszone przez fakt, że nie zważałeś na te przekonania o grzechach, które prowadziły do odwrócenia się od swoich grzechów. Również będziesz winien nie słuchania Słowa Bożego, które pouczało cię jak, i którą drogą iść, abyś został zbawiony z grzechów. I przy tym cię żegnam; zostawiam cię, drogi czytelniku, a także tę książkę Bogu, który wiem, że wyda sprawiedliwy wyrok na ciebie i na nią. Jestem do twojej dyspozycji, drogi czytelniku, ale nie, aby służyć twoim pożądanym i sprośnym umysłowi, ale aby napominać, pouczać, i według proporcji wiary i wiedzy, które dał mi Bóg, wskazywać tobie drogę życia i zbawienia. Twoje osady, wyzwiska i pogardzanie mną pozostawiam do dnia sądu ostatecznego, a sam będę modlił się za ciebie, życzył tobie wszystkiego dobrego i czynił tobie dobro, które mogę. A żebym nie mówił na próżno, proszę was czytelnicy, którzy jesteście wierzącymi, abyście się modlili się do naszego Boga, żarliwie, gorliwie i często za mnie, pukając do drzwi naszego Niebiańskiego Ojca, ponieważ tego bardzo potrzebuję; gdyż moja praca jest wymagająca, moje serce podłe, zły przeciwstawia mi się, świat chciałby złapać mnie na jakimś potknięciu i powiedzieć „Mamy cię!"; a jeśli chodzi o mnie, to zachować siebie czystym sam nie mogę; nie ośmielam się ufać samemu sobie; a jeśli Bóg mi nie pomoże, wtedy w krótkim czasie moje serce mnie zwiedzie, świat zaś będzie miał nade mną przewagę, i w ten sposób przyniosą hańbę Bogu, a chrześcijanie będą się mnie wstydić. Dlatego, módlcie się gorliwie za mnie. Wierzę i ufam w chwalebłą łaskę, która jest przekazywana z Nieba grzesznikom, przez którą są oni nie tylko uświęceni na tym doczesnym świecie, lecz będą uwielbieni, w tym, który nastanie, do którego Bóg, w swoim miłosierdziu, zaprowadzi nas wszystkich. Amen.

CZEŚĆ PIERWSZA

1. PRZEDSTAWIENIE SŁÓW TEKSTU KAZANIA I PRZEDŁOŻENIE DOKTRYN PRZYMIERZA PRAWA I PRZYMIERZA EWANGELII. [DOKTRYNA, ŻE NIEKTÓRZY LUDZIE ZNAJDUJĄ SIĘ POD ZAKONEM, TO ZNACZY, POD PRZYMIERZEM UCZYNKÓW.]

„BO NIE JESTEŚCIE POD PRAWEM, LECZ POD ŁASKĄ” (Rzym. 6:14).

W trzech poprzednich rozdziałach Apostoł Paweł przedstawia zbawienie grzeszników z łaski bez uczynków Prawa, w celu, aby utwierdzić wierzących w wierze, a także, aby przekonać wszystkich tych, którzy przeciwstawiali się prawdzie tej doktryny, a też, aby zostawić bez wymówki tych, którzy nie będą chcieli uwierzyć Przymierzu Łaski. Dlatego Paweł najpierw przedstawia stan natury wszystkich ludzi, w jakim przychodzą na świat, mówiąc w trzecim rozdziale „Nie ma sprawiedliwego, ani jednego; Nie ma rozumnego, i nie ma nikogo, kto by szukał Boga.” (Rzymian 3:10-11). Apostoł, jak gdyby mówi, że istnieje pokolenie ludzi, którzy myślą, że będą zbawieni przez sprawiedliwość Prawa; ale tacy ludzie są zwiedzeni, ponieważ złamali już Prawo; gdyż przez nieposłuszeństwo jednego człowieka zostali wprowadzeni w stan potępienia (Rzymian 5:12-20). W szóstym rozdziale Paweł mówi, że jest jasne i ewidentne, że dziedziczymy życie wieczne darmo z łaski Pana Jezusa Chrystusa. Apostoł dalej, dodaje, ku zadowoleniu wierzących, że ich stan jest cudownie bezpieczny, z tego względu, że znajdują się pod Łaską, i iż „Grzech bowiem nie będzie nad wami panował,” (Rzym 6:14); to znaczy, ani jego potępiająca moc, ani moc brudu grzechu nie zniszczy dusz wierzących. „Bo nie jesteście pod prawem”; to znaczy, nie jesteście pod tym, co mogłoby potępić was za grzechy, ale jesteście „pod łaską,” inaczej mówiąc stoicie w takiej relacji przed Bogiem, że jeśli zgrzeszycie, to będzie wam odpuszczone. „Bo nie jesteście pod prawem, lecz pod łaską.” Jeśli ktoś zapyta jakie jest znaczenie słowa „pod,” odpowiadam, że oznacza, że wierzący nie są przetrzymywani, podlegli czy też zamknięci przez Prawo, tak żeby pod jego wpływem stać przed Bogiem, i dlatego nie są związani przez autorytet Prawa, aby wypełniać je i być jemu posłusznym całkowicie, aby tą drogą mieć żywot wieczny, gdyż jeśli zgrzeszyliby przeciw najmniejszemu przykazaniu to, z powodu mocy wymagań Prawa, zostaliby potępieni na wieki. Paweł mówi, że wierzący nie są pod Prawem „Bo nie jesteście pod prawem.” Co Paweł ma na myśli mówiąc „prawo?” Słowo „prawo” w Piśmie oznacza kilka rzeczy. Pismo mówi o prawie wiary, prawie grzechu, prawie ludzi i Prawie Uczynków, które inaczej nazywa się Przymierzem Uczynków, Pierwszym Przymierzem lub Starym Przymierzem albo Prawem. Pismo mówi, że Bóg zawrze także inne, nowe Przymierze „Takie zaś jest przymierze, które zawrę z domem Izraela ...a gdy mówi „nowe” uznaje pierwsze za przedawnione” (Heb 8:10-13), to znaczy, Przymierze Łaski. Bóg „uznaje pierwsze za przedawnione,” (Heb 8,13), to znaczy Przymierze Uczynków inaczej zwane Prawem. Zatem słowo „prawo” i słowo „łaska” w szóstym rozdziale listu do Rzymian, symbolizują dwa Przymierza pod którymi znajdują się wszyscy ludzie na ziemi, pod jednym, albo pod drugim. Apostoł pisze, do wierzących „Bo nie jesteście pod prawem, lecz pod łaską,” to znaczy, że wierzący, do których apostoł pisał ten list, którzy zostali efektywnie przyprowadzeni do wiary Chrystusa, nie są więcej pod Prawem (Przymierzem Uczynków). Paweł używa tych słów nie do wszystkich ludzi, tylko do wierzących „Bo nie jesteście pod prawem,” wy wierzący, wy nawróceni, wy narodzeni na nowo. Co sugeruje, iż inni ludzie pozostają w swoim naturalnym potępionym stanie i nie zostali przyprowadzeni do Przymierza Łaski przez wiarę w Pana Jezusa Chrystusa, a zatem pozostają pod Przymierzem Uczynków.

Podsumowując wszystko, co zostało powiedziane można wyciągnąć dwa wnioski- doktryny. DOKTRYNA PIERWSZA. Istnieją ludzie, którzy w czasach trwania Przymierza Łaski

(EWANGELII) znajdują się pod Przymierzem Uczynków. DOKTRYNA DRUGA. Wierzący znajdują się przez Chrystusa pod Przymierzem Łaski a nie pod Prawem, które jest Przymierzem Uczynków. „Bo nie jesteście pod prawem, lecz pod łaską,” wy wierzący, wy nawróceni jesteście uwolnieni i przyprowadzeni pod Przymierze Łaski (Ewangelii).

DOKTRYNA PIERWSZA. Istnieją ludzie, którzy w czasach trwania Przymierza Łaski (EWANGELII) znajdują się pod Przymierzem Uczynków albo Prawa.

Widać to wyraźnie w trzecim rozdziale listu do Rzymian, gdzie Apostoł mówi o grzechach przeciw Prawu i o potępieniu takich ludzi, którzy są w tym nieszczęsnym stanie „A wiemy, że cokolwiek zakon mówi, mówi do tych, którzy są pod wpływem zakonu,” proszę zauważyć, iż „mówi do tych, którzy są pod wpływem zakonu, aby wszelkie usta były zamknięte, i aby świat cały podlegał sądowi Bożemu.” (Rzymian 3,19). To znaczy, że wszyscy ci co są pod Zakonem (Prawem), który jest Przymierzem Uczynków, znajdują się jeszcze w swoich grzechach i są nienawróceni, jak to powiedziałem wcześniej. Co do wierzących, nowo narodzonych z Ducha Bożego, Pismo powiada, „A jeśli Duch was prowadzi, nie jesteście pod zakonem.” (Gal. 5,18), co sugeruje, że ci, którzy są za przestrzeganiem Prawa, są pod Prawem a nie pod Przymierzem Łaski. Dalej, Pismo powiada „Na wszystkich bowiem, którzy są z uczynków prawa, ciąży przekleństwo,” (Gal 3:10). To znaczy, ci, którzy są pod Zakonem są pod przekleństwem; z tego wynika, że ci, którzy nie są pod Zakonem, a pod Przymierzem Łaski nie są pod przekleństwem. Tak więc istnieją dwa Przymierza, a ludzie którzy znajdują się pod Prawem są pod przekleństwem, natomiast wierzący znajdujący się pod Przymierzem Łaski są pod błogosławieństwem „Tak więc ci, którzy są z wiary, dostępują błogosławieństwa wraz z wierzącym Abrahamem,” z tego wynika, że inni znajdują się pod Prawem (Gal. 3,9).

Przejdę teraz do powiedzenia, do czego zmierzam, PO PIERWSZE. Opiszę czym jest Przymierze Uczynków, inaczej zwane Prawem albo Zakonem, kiedy pierwszy raz zostało dane i opiszę jego naturę. PO DRUGIE. Przedstawię, co to znaczy znajdować się pod Zakonem albo Przymierzem Uczynków, oraz przedstawię nieszczęsny stan ludzi, którzy znajdują się pod Prawem. PO TRZECIE. Opiszę kim są ci ludzie, którzy znajdują się pod tym Przymierzem. PO CZWARTE. Opiszę jak daleko może zajść człowiek w życiu duchowym, a mimo to być pod tym Przymierzem.

Jest to fragment większego traktatu, pracujemy nad korektą tekstu. Wkrótce wydana zostanie ta pozycja wraz z innymi traktatami w formie książki. Po wydaniu książki całość tekstu zostanie umieszczona na stronie.